

Ларыса Геніюш і Адам Мальдзіс. Зэльва, 1968 г.

Ларыса Міклашэвіч —
навучэнка Ваўкавыскай гімназіі.

Ларыса Геніюш. Прага, 1939 г.

Сям'я Геніюшаў: Ларыса, Янка і Юрка. Прага, 1941 г.

Янка Геніюш — пражанін. 1940 г.

Здымак са зборніка «Ад родных ніў».
(Прага, 1942).

З сынам Юркам
на Вышаградзе.
Прага, 1940 г.

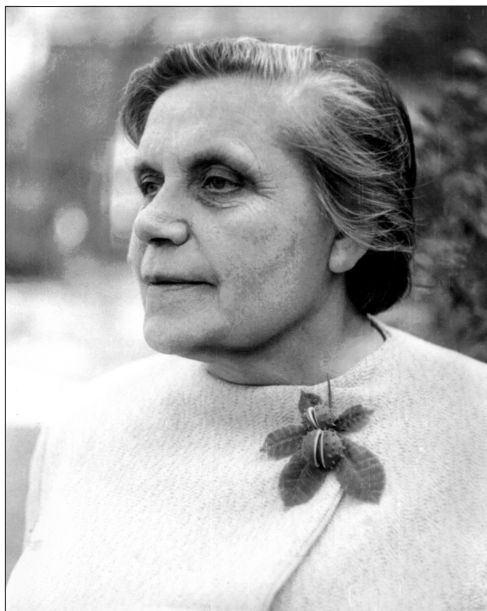
Свёкар паэткі — Пятро Геніюш.

Брат паэткі — Аляксей Міклашэвіч
з сынамі Робертам і Рычардам.
Лондан, 1960-я гг.

Зэльвенская Троіцкая царква,
прыхаджанкай якое была паэтка.

Ларыса Геніюш. Фота В. Палікарпава.

Гэты абраз вісеў на покуці
ў хаце Геніюшаў.

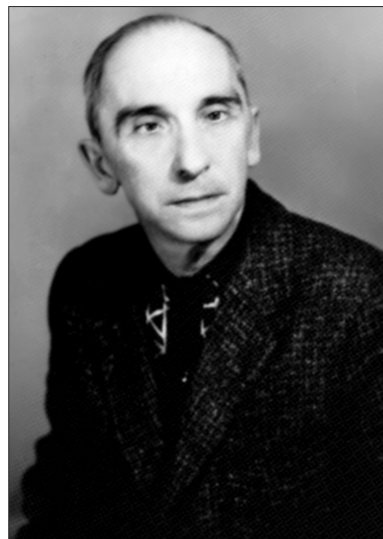
Язэп Тукальскі, Ларыса Геніюш
і Васіль Супрун. Зэльва, 1950-я гг.

Сустрэча на волі: Янка і Ларыса Геніюшы,
Соф'я Канаш, Аляксандр Семянтоўскі,
Леакадзія і Кастусь Шышэі. Зэльва, 1950-я гг.

Янка і Ларыса Геніюшы.
Зэльва, 1950-я гг.

Лекар Янка Геніюш
меў за плячыма
Карлаў універсітэт.

Бабуля з унукам Алесем.
Беласток, 1960-я гг.

Ларыса Геніюш з будучай нявесткай
Валянцінай Зелянко. Гародня, 1957 г.

Маці і сын. Беласток, 1960-я гг.

Перадрукоўваюцца новыя вершы.

61 57

ЧУЖЫНА

Вопратку з дрэваў ~~вецер~~ віхур ужо скінуў
і подзьмухам гнуткім, як быццам смыком,
ўдарыў па струнах бязлістых галінаў
восені сумным разжаленым днём.

~~Так~~ Часта ў чужым ды няветлівым краі,
аб ціхія сэрцы бяздомных людзей,
~~сумней~~ злы лёс, як ~~той~~ вецер аб дрэвы, зайграе,
~~злая доля ударыць, зазвоніць~~ ды толькі сумней, бязмежна сумней.

Ды ўспомняцца родныя межы, загоны,
~~своя хата, а вокал~~ ля хаты на прызьбе чакае сям"я , --
~~гарачыя слёзы балюча~~ і слёзы гарачыя ціха зазвоняць,
сум беднае сэрца саўе, як змяя.

Як быццам бы сэрцам нявінныя дзеці
за маткаю тужаць сваей дарагой,
~~так~~ мой край, на шырокім, заблытаным свеце,
~~толькі Край~~ ты мне наймілейшы ~~нам~~ бо родны, бо свой.

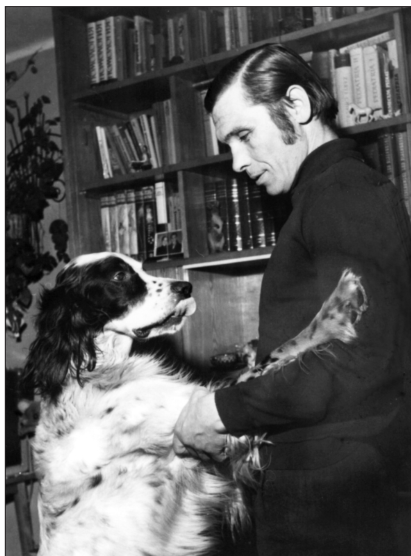
1940

Праўкі рукой Уладзіміра Караткевіча — рэдактара зборніка «Невадам з Нёмана».

Рэзалюцыя рэдактара: «У набор: У. Караткевіч».

III-6
S. 37 л.
У набор: Ул. Караткевіч
Ларыса Геніюш.
Невадам з Нёмана.
~~Айчына~~

Паўліна Мядзёлка, Ларыса і Янка Геніюшы, Ніна Лойка. 1968 г.

Юрка Генiюш з сэтэрам Бары.

Ларыса Генiюш з Мiколам Прашковiчам. 1968 г.
Фота С. Панiзнiка.

Юрка i Валянцiна Генiюшы з сынамi Мiхасём i Алесем. Беласток, 1970-я гг.

Ларыса Генiюш са сваячкай мужа Iрынай Тукальскай i роднай сястрой Нiнай (спераду Пятро Тукальскi — хрэснiк паэткi).

Мікола Грынчык, Ларыса
і Янка Геніюшы.

На родным падворку.
Спераду — Міхась Купраш.

Удвух на ганку.
1978 г.

Ларыса Геніюш і Адам Мальдзіс у вёсцы Князева на Зэльвеншчыне.
Крайні злева — старшыня мясцовага калгаса Аляксандр Жамойцін. 1968 г.

Чэшскі горад Вімпэрк, адкуль пачаўся
падканвойны шлях Геніюшаў.

На магіле Янкі Геніюша:
Зося Каліноўская, Пятро Рашэтнік,
Ірына Тукальская, Ларыса Геніюш.
1 студзеня 1982 г.

Самаробная паштоўка —
яшчэ лагерная.

Ганна Фурс,
Ларыса Геніюш,
Вольга Царашчатава,
Аляксандр Ярашэвіч.
Зэльва, 1970-я гг.

Зоська Верас. Фота С. Панізніка.

Юрка і Ларыса Геніюшы
з Сяргеем Панізнікам.
Зэльва, 1968 г.

Паштоўка з калекцыі
Ларысы Геніюш.

Ад сядзібы ў Жлобаўцах
засталіся толькі прыступкі.

Ваўкавыск, вуліца Перамогі, 10.
Дом Міклашэвічаў, перавезены са Жлобаўцаў.

Алесь Белакоз на магіле Паўла Міклашэвіча, дзеда паэткі. Гудзевічы, 2010 г.

Уладзімір Караткевіч.

Унук паэткі Міхась Геніюш падчас вандроўкі ў Афрыку. 2009 г.

Міхась Забэйда-Суміцкі, Валянціна і Уладзімір Караткевічы, Вацлаў Жыдліцкі. Прага, 1970-я гг.

Пахаванне Ларысы Геніюш. Жалобная працэсія ля зэльвенскай царквы.
9 красавіка 1983 г. Фота З. Сіцькі.

На могілках чын пахавання здзяйсняе айцец Васіль Чыкіда. Фота З. Сіцькі.